

Suat Sezai Gürü

Halil Salmanlı*

“Ben ölürsem sakın bana cenaze töreni filan düzenlemeyin. Her ölüm yıldönümümde bir araya gelin rakı için. Bir kadeh de benim için için!”

Sağanak yağmur altında 24 Ocak 1993 tarihinde Uğur Mumcu'nun cenaze töreninde kortejde yürürken, yanında bulunan yakın arkadaşlarına böyle vasiyet etmişti Suat Sezai Gürü.

Bu vasiyetinden beş gün sonra doğduğu gün olan 29 Ocak günü Makina Mühendisleri Odası örgütlenmesi kapsamında Konya'ya gidişinde içinde bulunduğu aracın kaza yapması sonucunda 1993 yılında aramızdan ayrıldı.

Suat Sezai'yi yetmişli yıllarda, ODTÜ Makina Mühendisliği Fakültesi'nin Bölüm Temsilcisi olduğu dönemde tanıdım. O günden sonra bir arada da olsak, birbirimizden yıllarca ayrı da düşsek, arkadaşım oldu, yoldaşım oldu.

Hep gülen bir yüzü vardı. İnsana güven verirdi. ODTÜ Mühendislik Fakültesini kazanan ve hazırlığa terdirginlik içerisinde başlayan öğrencilerle anında bağlantı kurar, onları bölüm hakkında bilgilendirir, tered-

dütlerini ortadan kaldırırdı. Onlarla iç içe yaşamaya başlar ve bir aile ortamı oluştururdu. Onunla tanışan bu genç beyinler bir müddet sonra onu kendilerine idol olarak seçerlerdi. Sezai bölümdeki öğrencilerin abisi, hocası, dert ortağı, sırdaşı olurdu.

O bir devrimciydi, DEV GENÇ'liydi. Hiç belli etmezdi ama çok dikkatli bir gözlemciydi. Devrimci arkadaşlarının sıkıntılarını bilir, sorunlarını onlar istemeden çözerdi. Ancak bunları klasik devrimci ciddiyet havasında değil, muzip eğlenceli bir tarzda gerçekleştirirdi. Tüm arkadaşları Sezai'yi bu haliyle tanıdı ve kabul etti. O disiplinli, sıkıntılı ve acılı günlerde bizler için ilaç gibiydi.

Sezai'nin benim yaşantımda özel bir yeri var. ODTÜ'de ÖTK yöneticiliği yaptığım dönemde yaptığımız forumlar nedeniyle aranır duruma düşmüştüm. Okuldan ayrılıp başka yerlerde devrimci çalışma yapmam ilk akla gelendi. Ancak biz bu yolu seçmedik.

Aranmama rağmen her gün okulda öğrencilerin ve jandarmaların gözü önünde olmanın, “Ben buradayım!” demenin öğrencilere moral vereceği, güvenlerini artıracacağı düşüncesiyle her akşam arazi olup, ertesi gün ortalıkta görünmeye başlamıştım.

Ancak öngöremediğimiz bir sorun ortaya çıkmıştı. Ben de bir insandım ve yemek yeme, banyo, temiz giysi ve barınma gibi ihtiyaçlarımı herkesin yararlandığı gibi gideremiyordum. Bulduğum yerlerde kısa süre görünüp, hızla yer değiştirmem

* Geçmiş dönem Odak Hukuk Danışmanı

gerekiyordu. Her öğrenci gibi gidip yemekhanede yemek yiyemiyordum. Yurtlara girip banyo ve yatma ihtiyaçlarımı gideremiyordum. Bu dönemde Sezai pastanenin de sorumluluğunu yürütüyordu. Günlerce sıkı takip etmesine rağmen beni bulup yakalayamayan jandarmanın aksine Sezai her gün ODTÜ içerisinde mutlaka beni buluyor veya buldurtuyor, pastanede hazırlattığı yiyeceklerle beni besliyordu. Bununla da kalmıyor temiz giysi, banyo ve akşamları ODTÜ kampüsü içerisinde yatma sorunlarımın da çözümünü sağlamıştı. Aylar sonra çamlık arazide pusuya düşüp yakalandığımda karakol komutanı yüzbaşı Taşkent beni traşlı, temiz giysili ve besili görünce hayretler içerisinde kalmış ve sormadan edememişti: *"Aylarca kaçsın ve ODTÜ kampüsü içerisinde yaşadığını ama yurttan kalmadığını biliyoruz. Senin bitlenmen ve bir deri bir kemik kalman gerekirdi. Bu halde nasıl kalabildin?"* Tabii ki aramızda Sezai gibi olağanüstü yetenekli arkadaşlar var demedim!

12 Eylül Faşizmini tüm acılarıyla yaşadık. Devrimciler can verdi, işkence gördü, cezaevlerinde yattı. Sezai de nasibini aldı. İşkence gördü, yıllarca cezaevinde yattı. Aradan yıllar geçti. 1992 yılının Aralık ayında, Sezai'nin Ankara'ya geldiğini, Makina Mühendisleri Odası Genel Sekreterliğini yürüttüğünü öğrendim. Oda'ya gidip onu buldum. Hasret giderdik. Oda'nın durumundan bahsetti: *"Oda'nın çok zor durumda olduğu nu Oda'nın sahipsiz kaldığını, bizim anladığınız anlamda örgütlenmesinin zafiyet içerisinde bulunduğunu, Oda Merkezi'nin Şubeleri yönetmesi*

yönlendirmesi gerekirken birkaç şube tarafından Oda Merkezi'nin yönetildiğini, Oda'nın borç batağında olduğunu, Ankara Şube yönetiminin mutlaka alınması gerektiğini, Oda'nın derlenip toparlanması gerektiğini, bu nedenle İstanbul'daki işini tasfiye ederek Ankara'ya geldiğini ancak örgütlenme konusunda çok yalnız kaldığını, yardıma ihtiyacı olduğunu kendisine yardımcı olmamı" istedi. Sezai'nin bu isteğini geri çevirmem mümkün değildi. Böylece Sezai ile yeniden bir arada, sırt sırta çalışmaya başladık.

Fiilen destek olabilmem için 93 yılının Ocak ayında yarı zamanlı Hukuk Danışmanı olarak işe başladım. Daha ben Oda'yı tam anlamıyla tanıyamadan Ocak ayının 29'unda Suat Sezai gittiği Konya'daki Oda örgütlenmesi çalışmasından dönerken geçirdiği trafik kazası sonucunda hayatını kaybetti. Sezai'yi son yatağına koymak için bir midibüs ile İstanbul'a giderken bana Oda ile ilgili anlattıkları aklıma geldi. Kendi kendime, *"Sezai'nin gözü açık gidecek. Oda'da istediklerini hayata geçirmeye fırsat bulamadan Oda yolunda can verdi..."* diye hayıflanırken Sezai'nin ODTÜ hazırlık bölümünden başlayarak Makina Mühendisliği bölümündeki öğrencilik yıllarından yetiştirdiği devrimci arkadaşları yanıma gelerek; *"O gelinceye kadar Oda işlerinden hep uzak durmuştuk. Ancak Sezai'nin yarım kalan işlerini biz tamamlamaya ve O'nun istediği Oda'yı oluşturmaya karar verdik. Bizimle birlikte olursunuz?"* sorusunu sordular. Baktım, hepsinin gözleri çakmak çakmak! Sezai'nin yıllar önce ODTÜ Hazırlıkta ve Makina Mühendisliği Fakültesin-

de yetiştirdiği genç yoldaşları, O'nun bıraktığı bayrağı almışlar azimle sallıyorlardı...

Sezai'yi ebedi yatağına yatırıp Ankara'ya döndükten sonra Oda'da hummalı bir çalışma içerisine girildi. Günlerce durum değerlendirmesi yapıldı. Sezai'nin Oda için koyduğu hedefler tek tek belirlendi. Sezai'nin genç yoldaşları bu hedeflere göre iş bölümü yapıp kolları sıvadı:

Önce icra memurlarının birinin gelip birinin gittiği Oda'nın borçları yapılandırıldı, ardından Oda'nın gelişmesine engel olan ayakbağlarından kurtulduktan sonra, Ankara Şube seçimlerine yönelik örgütlenmenin temelleri atıldı. İki yılı aşkın bir süre çok sıkı bir çalışmanın ardından Ankara Şube seçimleri de kazanıldı. Oda Merkezi'nde uyumlu bir devrimci yönetim kurulu oluşturuldu. Oda Merkezi, Şubeler tarafından yönetilen konumundan çıkartılıp Şubeleri yöneten Merkez konumuna getirildi. Yıllardır ihmal edilen Oda mevzuatı Resmi Gazete'de yayımlandı. Ekonomik sıkıntılar giderildi. Makina Mühendisleri Odası TMMOB örgütlülüğü içerisinde ülke genelinde emekten yana, insan haklarından yana onurlu mücadelenin ön saflarındaki yerini aldı. Sezai'nin öğrencileri O'nun bıraktığı bayrağı bıraktığı yerden alıp çok ileriye taşıdılar ve taşımaya devam ediyorlar...

Sezai'nin vasiyeti mi? Sezai'nin öğrencileri her yıl O'nun ölüm yıldönümünde O'nu anarak ve O'nun yerine de bir kadeh rakı içerek bu günlere kadar O'nun vasiyetini yerine getiriyor... ❄